

7 września 2013. Komentarz ojca Jacka Salija

(Kol 1,21-23) Was, którzy byliście niegdyś obcymi /dla Boga/ i /Jego/ wrogami przez sposób myślenia i wasze złe czyny, teraz znów pojednał w doczesnym Jego ciele przez śmierć, by stawić was wobec siebie jako świętych i nieskalanych, i nienaganych, bylebyście tylko trwali w wierze - ugruntowani i stateczni - a nie chwiejący się w nadziei /właściwej dla/ Ewangelii. Ja to posłyszeliście głoszoną wszelkiemu stworzeniu, które jest pod niebem - jej sługą stałem się ja, Paweł.

(Kol 1,21-23)

Was, którzy byliście niegdyś obcymi /dla Boga/ i /Jego/ wrogami przez sposób myślenia i wasze złe czyny, teraz znów pojednał w doczesnym Jego ciele przez śmierć, by stawić was wobec siebie jako świętych i nieskalanych, i nienaganych, bylebyście tylko trwali w wierze - ugruntowani i stateczni - a nie chwiejący się w nadziei /właściwej dla/ Ewangelii. Ja to posłyszeliście głoszoną wszelkiemu stworzeniu, które jest pod niebem - jej sługą stałem się ja, Paweł.

(Ps 54,3-4.6.8)

REFREN: Bóg podtrzymuje całe moje życie

Wybaw mnie, Boże, w imię swoje,
mocą swoją broń mojej sprawy.
Boże, słuchaj mojej modlitwy,

nakłoń ucha na słowo ust moich.

Oto mi Bóg dopomaga,
Pan podtrzymuje me życie.
Będę Ci chętnie składać ofiarę
i słać Tve dobre imię.

(J 14,6)

Ja jestem drogą, prawdą i życiem, nikt nie przychodzi do Ojca inaczej
jak tylko przeze Mnie.

(Łk 6,1-5)

W pewien szabat przechodził wśród zbóż, a uczniowie zrywali kłosa i,
wykruszając je rękami, jedli. Na to niektórzy z faryzeuszów mówili:
Czemu czynicie to, czego nie wolno czynić w szabat? Wtedy Jezus rzekł
im w odpowiedzi: Nawet tegoście nie czytali, co uczynił Dawid, gdy był
głodny on i jego ludzie? Jak wszedł do domu Bożego i wziąwszy chleby
pokładne, sam jadł i dał swoim ludziom? Chociaż samym tylko
kapłanom wolno je spożywać. I dodał: Syn Człowieczy jest panem
szabatu.

Komentarz

"Syn Człowieczy jest Panem szabatu". A w gruncie rzeczy Ewangelia mówi jeszcze więcej: On sam jest naszym Szabatem. Przypomnę, że wydarzenie opisane w dzisiejszej Ewangelii inny Ewangelista rozpoczyna następującymi słowami Pana Jezusa: "Przyjdźcie do Mnie wszyscy utrudzeni i obciążeni, a Ja was pokrzepię... Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem

jarzmo moje jest słodkie, moje brzemie - lekkie" (Mt 11,28-30). Pan Jezus jednoznacznie przedstawia się tu jako nasz Szabat, jako nasz Odpoczynek.

Do skomentowania tej prawdy, że Syn Człowieczy jest Panem szabatu, a nawet więcej - że On jest naszym Szabatem, bardzo nam się więc przyda podstawowa wiedza o tym, czym w Starym Testamencie był szabat. Otóż szabat, jeden z największych skarbów Starego Testamentu, miał trzy wielkie sensy religijne. Według pierwszej redakcji Dekalogu (Wj 20,8-11) ma on być dniem dziękczynienia za Boże dzieło stworzenia. Ponadto był szabat dniem wspomnienia wyzwolenia z niewoli egipskiej (Pwt 5,12-15). Wreszcie dzień ten był też znakiem przymierza. To znaczenie szabatu wzrosło zwłaszcza wówczas, kiedy lud Boży znalazł się w niewoli i zabrakło Świątyni oraz ofiar składanych tam Bogu.

Rzecz niezwykle ciekawa, że w Ewangeliach Pan Jezus jest przedstawiony jako wypełnienie szabatu we wszystkich tych trzech wymiarach. Zobaczmy - po pierwsze - jak w Panu Jezusie wypełnia się szabat jako dziękczynienie za Boży dar stworzenia. W Nowym Testamencie dowiadujemy się, że stworzenie dokonało się przez tego samego Syna Bożego, który z miłości do nas stał się człowiekiem. I więcej, On po to stał się jednym z nas, ażeby swoje stworzenie naprawić i dopełnić. W jednym ze sporów szabatowych Pan Jezus mówi coś zupełnie niezwykłego: "Ojciec mój aż do tej chwili pracuje, i Ja pracuję" (J 5,17). Mówiąc inaczej, dzieło stworzenia jeszcze trwa, właśnie przyszedłem, żeby je dopełnić.

Pan Jezus dopełnia szabatu również w tym aspekcie, że był on dniem wspomnienia wyzwolenia z niewoli egipskiej. Ten wątek najwyraźniej pojawił się w opisie uzdrowienia kobiety zgiętej w pół. Oto jak Pan Jezus tłumaczy, dlaczego uzdrowił ją właśnie w szabat: "Przecież każdy z was odwiązuje w szabat wołu czy osła od żłobu i prowadzi, by go napoić. A tej córki Abrahama, którą szatan osiemnaście lat trzymał na uwięzi, czyż nie należało uwolnić od tych więzów w dzień szabatu?" (Łk 13,15n)

Jezus jest również najpełniejszym znakiem Nowego Przymierza. Zostało ono zawarte w Jego Krwi. Jest nie tylko znakiem Nowego Przymierza, jest jego źródłem i gwarantem: "Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów" (Mt 26,24).

Oto jak tajemniczo, niespodziewanie, w sposób przekraczający wszelkie oczekiwania wypełnione zostały religijne treści szabatu!

o. Jacek Salij